

1936

IV.

A

Luv. i. 2

^{Ὁ γεννηθείς}
Salvatoris Nati celebris
a neb

Slavnost Vanoční

powinna :

W kterég se. Krestanska dusse wynau-
čuje/ kterak ona gest powinna Bratra svého
ho milého Krysta Pána/ na den jeho Naros-
zení Slavného wázati: a kterak on
se jí chce draze odmě-
nit.

z Epistoly S. která se na den Slavný Nar-
rození Božsho w Cyrkwí Swate
wyklada

Tit. cap. 2. a v. 11. ad finem.

kterau sepsal a wydal

ku ctí a Sláwě Narozenímu Krystu
Pánu na prozbu a žádost lidí naboža-
ných dwogicrhodny

Muž

MARTINUS ADAMI

Kazatel Slova Božsho při Cyrkwí Metropolitě
Místa Královského a Swobodného

Km. Go. R. W. C. J. E.

Wyčísčena/ v Wawrince Brewera,
Leta Paně/ M. DC. LIX.

ILLUSTRISSIMO ac MAGNIFICO
COMITI, ac DOMINO

DOMINO
STEPHANO
THEOKOELI,

Libero Baroni de Kesmarck,
& Schawnik,
Equiti Aurato & Comitatus Ar-
vensis Comiti Supremo,
&c. &c.

Domino & Comiti clementissimo,

*ad contestandam gratitudinem
erga Illustrissimam Familiam
dedicat*

AUTHOR.

2

Kázání První
včiněné na den Božského Narození/
w kostele Lewočském Slowenském v welis-
kém shromáždění znamenitých a sta-
řeckých lidí,
Boházbogických.

VOTUM.

Pomoc nasse buď we Směno blahos-
lavené a nejsvětější Troji-
ce/ Boha Otce/ který nám Syna
svěho jednorozeného dává Boha
Syna/ který dal sebe samého za
nás: Boha Ducha S. který nás
o tom daru všíhugé/ a potvrdil/
že máme býti dieťy Boží a dediči
we životě věčného/ Amen.

Svatý Lukáš Ewangelista píše/ že
na den Narození S. Jana Křtitele
le/ nastala radost domu jeho
celému. Otec Zacharyáš radoval se/ že ten
Synáček narozený/ má býti předchůdcem
Messiasovým. Matka Alžběta se rado-
vala/ že jí Bůh Synáčkem/ w její Staros-
tá a neplodnosti obdaroval. Pratele a pří-
buzní

Votum

Johani: 3.

Tit: 2.

Rom: 8.

Parascève.
Luci: 1.

S. 76.

3

buznj se radowali / že Bůh nad nimi weliké
milosrdenstwj ráčil prokazati. Nabožnj a
wywolenj w Krystu P. netoliko nad Zachar
ryassem a Alžbétu / ale y nad námi ráčil P.
Bůh weliké milosrdenstwj prokazati: neb
dnes dožilj gšme dne Narozenj B. P. který
den gest slawný a radostný. Protož hodná
a slusná wéc gest / abychme se radowali.
Nebo gestlj že se onj radowali z narozenj
Predchudce Messiasowého; čím wicemy
z Narozenj Messiasse samého: gestlj onj se
radowali z narozenj Syna swého; čím wice
my z Narozenj Syna Božjho: gestlj onj se
radowali z narozenj Proroka gšlého; čím
wice my z narozenj Proroka welikého. Ku
powzbuzenj a rozmnoženj ano dokazanj na-
šseg radosti / sešli sme se w Ebramě geho
Swatem / protože negprwe pokleknuce na
swé hrššné kolená.

Textus. **Epistola na den Božjho Nar-**
rozenj

Tit. 2. V. 11.

Exordium
à Confvet.

Gen: 40.
Matth: 14.

Známo gest gednomu každěmu mezy ná-
mi / kterak nášj milj předkowé zachowa-
wali obyčeg starodawnj / který se y mezy ná-
mi zachowáwa / gať y takowý obyčeg zach-
wávalj poddanj Krále Pharaona / a Krále
Herodesa / že kdy P. B. wsacným a blawa-
ným lidem / popral dožitj dne gegjch Naro-
zenj / kterak gegjch Pratele a Pribuznj se ne-
toliko z takowého dobrodinj weselj a radugi:
ale

ale tež ku dokazanj gegjch wnjtrnj Radosti /
zewnitřnjm znamenjm doswědčugi / kdy
Kodicowěswé ditky / ditky swé Kodice / bra-
trj swé bratry a Sestry: a pritele geden dru-
hého podle toho Obyčege wáží. Dnes gest
w Cyrkwj Brestanskég den Slawný Božjho
Narozenj / který Brestane nabožné a slawné
s weliku Radosti swětj / prospjwagjce a wes-
seljce se z Narozenj B. P. rozwažugjce sobě /
kterak před 1658. Lety / Syn Božj z čistého
žiwota Panny Marie w Městečku Bethle-
hemskem se ráčil naroditi / a nášym bratrem
byti. Protož y nam prislucha / abychme se
z tohoto welikého dobrodinj Srdecně rado-
wali / a takowu Radost zřetedlně prokazali /
a B. P. gakožto nášeho bratra milého wá-
zali. Gestljžeby tedy někomu / mezy námi
způsob tohoto Skutku Swatého byl nezna-
mý / teda o to se chcy vsylowati / abych gema
z tegto S. Epistoly wynaučenj dal / gatkby
se hodné stati a wykonati mohlo. Protože
rozwažowati sobě budeme.

Donum Christianorū Natalitium. **Proposit.**
Dar Křestanský Wanočnj.

Sgatkým darem my Brestane máme ná-
šeho milého Bratra Krysta P. na den geho
Swatého Narozenj wazati.

Gežjś Krystus nášj milý Bratr a Spa-
sytel ráciž nám swau Swatau Božjstau
pomocy přjstomen byti / pomahati / wci-
ti; ku cji a ku chwále gegó Swatého
Naro-

Narozeni / a nam ku nassig wjry poz
wrzeni / a wocnému spaseni.

Eucleatio.

Donum; Vera Fides: Scrinium; Cor:
Nuntius; Orat:

To, tibi Iesu, vincula grata ferunt

Pri tomio Wynauceni pozorowati budemes.

I. Donum.

I. DONUM. Dar / s tterym nas

sscho milého Bratra Krysta P. na
den geho S. Narozeni wazati ma

me. *Magnos magna decent.* Welikým Pa

Isai: 9.

num / prinalezi weliké dary. Tento narozea
ny Synacek to dite wtessené / kdo gest? S.

Pawel nas wynaucuge w dnešní S Epia
stole / ze gest Bih weliký. Sam Pan

Matth: 3.

Bih Drec mluwi o něm ze gest geho Syn
mii w kterem se mu dobre zaljilo. w Epia

Matth: 17.

stole k židum gmenuge ho / ze gest Blest
Božsteg slawy; S. Jan w swem žgeweni

Marc: 9.

stjel od Angela S. ze gest Kral nad Brala
mj / a Pan nad Pany: gal y S. Pawel

Luc: 9.

swedcj. Dawjd ho nezawa Kralem na Sys
onu: a zase Kralem Slawy: a w dnešní

Hebr: 1.

Epistole ze gest nass Spasitel / Wykupitel;
Summa: gest Bih y elowek / w gedneg nes

apoc: 17.

rozdišneg Osobě. *Magnos magna decent.*
Welikým Panum prinalezi weliké dary; s

1. Tim: 6.

galym tedy darem máme tohoto Welikého
Boha wazati. Chteliljby sme gemu Zlato a

Psal: 2.

Strjbro darowati; ale to gest prwe geho /
on ge

Psal: 24.

Titi: 2.

Gen: 24.

on ge dáwa. Chteliljby sme gemu Perlj a
Drabé kamenj darowati; y ty gsau dary ne
dostatečné / a sprosté: Chteliljby sme drabé
Sfaty Aramitowé a hedbabné darowati;
on o ně nestogj / ani gich w Nebi nepotrebua
ge; Chteliljby sme Woly a Owce obětowa
ti / aley to nežada. Protož se musíme o giny
Dar postarati / hčemeli se gemu zaljbiti.

ose: 2.

Magnos magna decent. Welikým Panum
prinalezi weliké dary; galowý tedy dar má
me B. P. offerowati. S. Pawel vřazuje
nam w dnešní S Epistole giny dar / totiz

Psal: 50.

to duchownj ktery se gemu ljbi. *Torquem*
Fidei: Zlatu duchownj Retez: totizto Pra
wu Wjru. O Obywatelých města weliké

Torquet
Fidei.
Christi.

ho Tjrus cjtame / že w obležení od Krale
Alexandra welikého / se gim zasnilo / že gegich

Modly a nebo gegich Měststij Bohowé / se
od njih odbjrali / a do Taboru Krale Alea

xandra vřkali / protož ráno / aby gich w Mě
stě zadržeti mohli / že ge zlatými retežmi pria
wazali. My Brestane zanechawame Poa

hanum gegich pohanské powéry / než aby ch
me se Panu Krystu Emanuelj nassemu /

Bratru milému zaljbiti mohli / staráme se o
gimu Zlatu Retez / totizto Duchownj; Pra
wu Wjru. Tu nam vřazuje S. Pawel / kdy

nas wynaucuge: co my o B. P. ktery se dnes
naroditi rácy / weriti máme. Wjra Bres

stanská gest na kteru on rad patri / a která se
gemu ljbi: nebo geho očj patri na wjru / a
bez wjry gemu se nelze ljbiti. Protož mers

Nazianz.
Augustin.
Jerem: 5.
Hebr: 11.

fugme. A jv i. Tor-

1.
Torquis
materia.

fiducia quae
cum auro
compara-
tur.

1. quoad
praestantiam

Hebr: 11.

2. quoad
potentiam

Marc: 9.

3. quoad
constantiam.

Marc: 16.

Marth: 10.

2.
Torquis
forma.

Concate-
pacio Ar-
guculorum.

1. Torquis materiam. Hodnost
tego zlateg Ketězy / z čeho gi spravitj
máme: z pravěho poznánj a duwěrnostj w
Krysta Pána. Nebo rowné gako Zlatá Ke-
těz ze Zlata gest wyborněho / tak tež prawá
Wjra gest prawě poznánj a duwěrnost wge-
ho Swatě zaslauženj / odtud pocházy / že
prawá wjra se s Zlatem prirownatj muže.

1. Zlato gest negblawněgšj mezy gi-
nymi drabymi wěcmj: tak tež prawá wjra
a duwěrnost negblawněgšj ctnost mezy gi-
nymi / bez ktereg žádnj se Panu Bohu a Kry-
stu P. nemuže ljbiti.

2. Zlato gest negslyněgšj / muže wšse-
čko premocy: tak tež duwěrnost: neb
wšsečko gest možné wěricymu galk sam Pan
B. mluwj tu Otč Syna němeho.

3. Zlato gest negwyborněgšj / nie mu
nemuže wštkoditj / anj woda / anj oheň / anj
plamen: tak tež praweg duwěrnostj /
nemuže wštkoditj / ani križ / ani trápenj / ani
prena sledowanj / ani Němoc / ani Smet; ne-
bo kdo wěrij / ten bude spaseny / a kdo serwá
až do konce / ten spasen bude.

2. Torquis Formam. Pewnost'
tego Zlateg Ketězy / kterak gi spravitj
máme: rowné gako Zlatá Ketěz má swe
Ohnjwá: tak tež wjra Brestanska / má swe
Duchownj Ohnjwá / swě častj / kterě my
máme o B. P. wěrjti. Nebo rowné gako
w druha

w druhem Artykulj wyznawáme / že wěrjme
w Gejisse Krysta.

1. Syna Božjho gednorozněho; tak tež
S. P. že máme wěrjti / že gest Bůh weliký.

2. Ktery se narodil z Marye Panny; tak
tež Swaty Páwel / že se w něm Mjlost Božj
zgewjla.

3. Trpěl mučy umrel; tak tež S. P. že se
saměho za nás dal.

4. Wstal z mrtwych; tak tež S. P. že nás
tento Bůh weliký B. P. wykoupil od každe
neprawostj.

5. Odtud prigde saudit; tak tež S. P. že
čekáme na prjstj slawy tohoto Spasytela.

Summa: my máme o něm wěrjti že gest:

Mjlost Božsta / která se nám wkazala.

Bůh weliký / ktery má Slawu weljku.

nás Spasytel / ktery se zgewil wšem lidem.

nás Gejiss / ktery gest nás Wykauptel.

nás Krystus / ktery gest nás Včitel.

Prjstup Brestanská Duffjčko / a wynaus
čug se dnešnjho dne.

1. Torquem praparare. Strogi-
tj a pryprawowatj tuto Duchownj
Zlatu Ketěz. Ale pomyslyš sobě: galk
a kdé: w Wersstátě Duchu Swateho to gest
w Swatěg Cirkwj Brestanskeg. Rowné
gako kdy se zlatá Ketěz hotuge; tam musy
byti / Miste / wblj / oheň / kladiwo / kljssie;
tak tež.

Mistr gest / sám Pan Bůh / ktery wjru
dáwa.

Symbolj
Apostolor.

Epistolz

7. 11.

7. 13.

7. 13.

7. 14.

7. 12.

U S U S:

1. Doctrina

disce

Torquem

1. Prapag

rare.

Johan: 6.

Av

wblj

9

Vhly gest Pismo S. s kterym senasse Srdce zapaluge/gak tj dva vcedlnicy wyznaly: Oheň gest sam Duch S. ktery se w ohni wych kazykoch vřazal a zgewyl.
Kladivo gest Zakon Boží/ gak geg priarównáwa sam, Pan Bůh v Proroka Jeremiasse.

Blisťe gest nasse privlastňowanj/ kdy my to co gest wšem lidem zaslíbené/ sobě privlastnugeme/ že y nasse gest/ w pravé Duwěrnostj/ gak S. Pawel čini.

2. Torquem probare. Skusťowati a probowati tuto Duchownj Zlatu Ketěz. Ale rekness: Gak? Rowné gako zlatá Ketěz se skusťuge w ohnj/ gestliže gest wyborná. Tak teź máme nassi wjru probowati.

1. W Ohnj Slowa Božího. Ktere gest gako Oheň w tom poznáme ktere naučenj gest pravé/ totižto ktere obstogja srownáwa se s Slowem Božim/ ktera gest prawá Wjra/ ktera se drží samého Krysta P. Ale kde gest wčenj a prikázanj lidské/ tam nemuže byti pravé naučenj/ ani prawá wjra. Nebo kdo na Zaklad K. P. swau wjru nestawj/ toho wjra neobstogj.

2. W Ohnj Křiže Ostrého/ ezármutku wffeligatého; nebo rowné gako Zlato / kterež se w ohnj skusťuge nalézene býwa wyborné/ tak teź wjra w rozličnych zarmutach skusťena/ mnohem dražšj gest než zlato.

3. W ohn

*Luc: 24.
 Matt: 2.
 Jerem: 23.
 Galat: 2.
 2. Probare.
 1. Igne Lucis.
 Jerem: 23.
 Matth: 15.
 Johan: 3.
 Mark: 15.
 Esa: 8.
 Esa: 29.
 1. Cor: 3.
 2. Igne Crucis.
 Sir: 2.
 1. Petr: 1.*

3. W Ohnj prenasledowanj teź kého. Nebo Rowné gako žádný wědětj nemuže / gestly w Zlaté Ketězy gest zlato wyborné a nebo nenj / dokud w ohnj se nestuší: tak teź w Sstěstj žádný nemuže wědětj / ktery má spasťtedlnau Wjru w swém Srdcy: ale kdy nani prigde prenasledowanj/ tedy se poznáwa.

3. Torquem purgare. Wyčisťowati tuto Duchownj Zlatu Ketěz. Rowné gako Zlatnjcy: tak y my máme duchowné/ aby nám wjra nasse nezazrawěla/ protož často gi musy me poljrowati.

1. Strže časté poslauchanj Slowa Božího. Gako Marya / ktera k Noham P. K. se posadila. Gako Křidia / ktera Slowo Božj rada poslauchala.

2. Strže pilné rozgymanj Slowa Božího. Gako tj dva vcedlnicy/ ktery šli do Emaus.

3. Strže wdečné privlastňowanj Slowa Božího / Gako Cornelius s swymi Domacymj.

Merfug Brestanska Duffjko / a wystriz beg se Sřibalsiwj Dabelstého / ktery se o to vsyluge/ aby nám tento dar a poklad mohł zanečistitj a pokaletj/ aby nám ku nassému Zlatu/blato swe mohł primjšetj a postřwranjtj.

*3. Igne Necis.
 March: 19.
 3. Purgare.
 Verbum Dei.
 1. audiendo.
 Luc: 10.
 Matt: 16.
 2. meditando.
 Luc: 24.
 3. appropriando.
 Act: 10.
 II. Caurela
 Cave tibi a Diabolico Ceno.*

I. Particularitatis.

Piscator.

Contra
v. 11.

Rom: 11.

1. Tim: 2.

2. Petr: 3.

2. Impietatis.

Epicuram

Contra.
v. 12.

2. Tim: 2.

3. Indignitatis.

pusillanimes

Contra.
v. 14.

1. Coenu Particularitatis, s bla-
tem necisteg neduwerenosti. Nebo on
namlauwa nekterych lidi/ kterj se nestydj va-
citi/ ze Krystus P. nenj Spasitel wsech lja-
di/ nez tolika nekterych/ a samych wywole-
nych. Ale S. Pawel ginace wynaucuge: ze
milst Boha Spasitele nasheho se zgewila
wsem lidem; nepisse S. Pawel/ nekterym
lidem/ ale wsem lidem. Neb Buh zawrel
wseckny pod brichem pro neweru/ aby se
nad wsemj smilowal: Krystus Pan dal se
na Wylauptenja wseckny/ o cem S. Petr
takto pisse/ ze Buh nechce aby kdo zabynul.

2. Coeno Impietatis, s blatem
necisteg Bezboznosti. On namluwa
mnoho lidi/ k bezboznému ziwotu k Moa-
darstwj/ Zlorecenstwj/ Neposlusnostj/
Mordarstwj/ chlypnosti/ Nesprawedlnos-
sti/ zle zadossti. Ale S. Pawel ginace wy-
nauucuge: abychme se odrekli wsi bez-
boznosti a Swetstych zadossti/ gako y ginde
napomjna. Odstup od Neprawosti kazdy/
kdoz wzywa gmeno Pane.

3. Coeno Indignitatis, s blatem
necisteg Nehodnosti. On namluwa
nekterych/ ze se za nehodnych vznawagi pri-
chodu a Uarozeni Krysta P. mysljce sobe z-
ga gsem elowek hrissny/ mnoho gest hrichuw
mych/ ga negsem hodny/ aby promne P. B.
prissel. Ale S. Pawel ginace wynaucuge:
ze B. P. dal sebe sameho za nas / aby nas
wykau-

wykau pil od kazde neprawosti/ gaksam Pan
a Spasitel mluj: Neprissel sem wolati
sprawedluch/ ale hrissnych kn pokanj.

Matth: 9.

II. SCRINIUM. Truhlicku / do
ktereg musyme tento dar wloziti / s
kterym chceme K. P. nasheho Bra-
tra milého wazati. O Matce Mogzis
ssoweg Zohabed citame / ze ona dar Bozi
weliky/ gak Dawid djety gmenuge/ do ma-
lickeg truhlicky/ kteruz Syri ucinila/ wlozila
la. Ale takowa by byla welmj sprostna. O
Alexandrowi Weljkem citame / ze kdy Daa-
riusa Krale premohl / a geho poklad dostal/
w nem naleznu gednau peknu truhlicku / s
drachymi kamenj ozdobenau/ do ktereg on
wersse Homerusowe wlozil / a gj pri sobe
mijwal. Ale y tato by byla gestre welmj spro-
stna. Nebo/ ponewadz ten dar gest Du-
chowj / y truhlicka musy byti Duchownj.
Protoz ginaci truhlicku nam S. Pawel wa-
kazuge / w dnešny S. Epistole / do ktereg
my máme ten dar duchownj wloziti / totiz
to nashe Srdce / ponewadz my srdcem werj-
me ku spravedlnosti. O tom w dnešneg
Epistole. 9. odreknauce se zc. tu nas wye-
nauucuge / gakowa ma byti ta truhlicka Srd-
ce nasheho zema byti.

II. SCRINIUM.

Exodi 24.

Psal: 127.

Alexandri
der. Home-
rum
Homerum
de belle
Trojana.

Rom: 10.
v. 12.

Cor.
quod sit

1. Cor
mundum.

1. Cor purum. Truhlicka čista.
Kowne gako truhlicka zredlna / do kterega
bychme cheli. Swetste Dary a poklady
wloziti musy byti čista: tak tez tato Ducho-
wnj.

wni. Nasse Srdce má byti čisté. Swaty
 mūdatum Pawel: 9. odreknauce zc. kde wynaucuge/
 že gj máme wycištij.
 1. ab im- 1. Od wšy bezbožnosti. Bezboža
 pietate. nost gest Duchownj Necistota/ tuto musy
 me wycištij/ štrze prawé Pokanj/ které gest
 ta ostrá meila/ s kterau nasse Srdce očistua
 geme/ s prawým poznáním našich hrichu
 a nepravostí/žadanjm Božské milostj a mia
 2. a munda- 2. Od Swětých žadostj. Gaa
 na cupidi- kowé gsau to žadostj. S. Jan wyklada w
 rate. sweg Epistle že gsau.
 1. Job: 2. 1. žadost' těla/ o ktereg mluwj sám
 P. Krystus že ona Srdce obtěžuge/gako gest
 Luc: 21. obžerstwj w kterem Bohac žyl.
 Luc: 16. opilstwj/ ktere S. Pawel hanj
 Ephes: 5. pečowanj/ ktere B. P. zapowida.
 Marth: 6. 2. žadost' očí/ ktera gest rozkos
 tohoto Swěta/ w hranj/panketowanj/mar-
 nostj; neb tj ktery chtegi bohati byti/ wpada
 1. Tim: 6. gi w osydlo Diablowo w žadosti mnohé a
 neuzitečné y škodlivé.
 1. Petri 5. 3. pycha žiwota/ ktery pychumis
 lugj/ tēm se Pan Buh prouwj.
 2. Cor 2. Cor pulchrum. Truhlička pěa
 Splendidū. kná/ a krásná. Kowné gako truhlička
 do ktereg bychme chteli Swětšy poklad
 Splendens wložitj/ musylaby byti pěkná; tak tež má
 byti Srdce nasse gako Duchownj/ aby se
 swjtilo.

1. od Strizliwosti. Nebo rowné
 gako Opilstwj špatné gest a škaredé/ samo
 w sobě/ tak tež špatj Srdceljdsté/ že smrdj
 před twarj Božsku y Angelšku; tak tež zase
 Strizliwost gest pěkná krása před P. Bohem
 y Angelmi/ ktery takowé Srdce milugj/ a
 w nich se kochagj/ gak příklad máme na trich
 mladencych.
 2. od Sprawedlnosti. 9. spras
 wedljwé. Aby gedenkaždy zachazel s bliz-
 nim swym sprawedljwé/ a žaden nevtiskal a
 nepredstihal/ ani oklamawal bratra swého.
 3. od Pobožnosti. 9. pobožně.
 Abychme neodkladalj pobožnými byti/ od
 roku do roku/ až y do Starosti/ a nebo do
 Nemocy/ a neb až do Smrtj/ ale dokud sme
 zdrawj/ a rozum máme; abychme s blaza-
 nitými Pannámj nezameškalj; nebo nyní
 gest čas wzactný/ nyní gsau dnowe spasenj;
 nyní hodina zesna wstati.
 3. Cor decorum. Truhlička ozd-
 obená. Kowné gak Swěsta; tak tež
 Duchownj má byti ozdobená.
 1. s Trpěljwosti. 9. čekagice pri-
 chodu t. g. abychme senedalj Diablu zame-
 škawatj a klamatj; kdyby nás chtel odwe-
 stj od blahoslawenég Vladege/ štrze rozličné
 zármuky a trápenj/ ale abychme zetrwalj až
 do fonte/ mluwjice s Jobem trpěljwym.
 Etiam si me Dominus occiderit, tamen spera-
 bo in eum. t. g. By pak zabjl mně/ ga dauffa-
 ti w nea

1. Sobrie-
 tate.
 Chryso-
 Dan: 1.
 2. Equi-
 tate
 1. Thesi 4.
 3. Pietate.
 Sir: 5.
 Marth: 25.
 2. Cor: 6.
 Rom: 13.
 3. Cor
 aptum.
 1. Per pa-
 tientiam.
 Marth: 10.
 Job: 13.

Augustin. **U** w něho budu: a neb gať August. *Et cum*
cedis. Pater es, & cum blandiris.

2. per O-
bædientia. **2. s Posluffnostj.** *9. ocistii sobě*
ljd. Kdy Pán / a nebo Bral něco rozkaže
Rom: 13. swému Ljdu / teda geho poslaucha / tak tež
Psal: 100, my / ponewadž on gest nassym Pánem / který
1. Petr: 1. nás netoljko stworil / ale y draze wykaupil.

3. s Dobrych skutkuw hoga
nostj. *9. kterýz by nasledowal dobrych skut*
kuw. Totižto těch skutkuw.

Mat: 5. 15.

Které sam Pán Bůh prikázal.

Galati 5.

Které se Pann Bohu ljbí.

Matth. 25.

Které Pán Bůh chce hogně zapla-
titi.

U S U S.

Admonit.

Examina

Cor tuum,

Přistup zase Krestanska Dufficko / přig-
mi Napomenutj. **W**zhlednj do Srdce
twého / popatri do Swědomj twého / rozwaž
Stranek obogjho / w tuto Slawnost wano-
čnj / muželjz Srdce twého byti takowa truba
ljčka / kteraby se hodjla k tomu daru weliké-
mu. **P**rohlednj a opatri Srdce twé / gestlj
Srdce čistě / pěkně / ozdobne / podle wynau-
čenj Aposstolského! Ach! ach! ach! gestlj
gináce gen wyznati chces; wjm že ge natrea
ffisa a nágděs ně čistě; ale necistě; ně pěkně;
ale nepěkně; ně ozdobeně; ale neozdo-
beně. **P**rotož abys ge k tomu Daru mjtí
mohl.

1.
Si non est
purum.

Expurgato

Esa: 46

Jobi 15.

1. Expurgato. **W**yčistj Srdce twé /
strzeprávě Pokánj. **W**yznagte a vznakte
wassj duchownj Necistotu / t. g. hrichy / nebo

tať

Ve jménu Páně!

Přidavek katechysmu menšího D. M. Luthera.

* * *

Několi katechysmus D. M. L. německého učení křesťan-
ského dummu kratičce obsahuje; líbilo se však tomu,
že muži Božímu, pro vynaučení prostějších, zvláště
domovní mládeže, některá potřebná naučení přede-
řati, a k menšímu katechysmu přidati.

2. V Německých syce Exemplářích paternášobní přii,
darcel se náleza, totižto:

I. Modlitby Ranní y večerní.

II. Modlitby při jídelní y po jídle.

III. Tabule m. 6. řon.

IV. Způsob dobášení novotných manželů.

V. Pořádek křtu Dvatého.

V našem pak katechysmu, galo tej y v knihách
symbolických, tři toliko prmony částech se nalezaji
ostatny pak dvě se vynechávají.

I. Přidavek obsahuje.

Modlitby Ranní y večerní.

při křemžto D. Luther vyvěuje,

I. Co mají činiti

a. Rodičové aneb Otcové čelední. A tu
vložuje

vlastně, že mají dítly v cvojenj a v napomynanj
pane vychovovati Efej. 6. 4. co se dege:

a) Slova Bozjho celadce předladanym, v s. kn.
Moz. 6. v. 6. 7. Příkladem Abrahama v s. kn.
Moz. 18. v. 19.

B) Modlenym. Příkladem křysta Pana Math. 6. v. 9.
Jana křutele Luk. 11. v. 1. Co se má diti, ra,,
no y wacer. v s. kn. Moz. 6. v. 7.

b) Dítly mají před modlenym rannym neb večernym,

a) křizem dvatym se zehnat. Tento obi,,
ceg se dege dvozym způsobem:

Předne, na čele, břichu, ramenach a vstech,
a tím způsobem kapezeny se zehna, jnka,,
gice při tom: Ne gmená Boha Otce, y Dv,,
na y Duchu Dvati Amen.

Potom, dege se z: a) p^{at} s přidanym
těch slov: Ne gmenu a Otce yc.

Best pak tento običeg zehnanj se křizem dvatym,

1. Starodarnj. Nebo galo Basilius M. Justi,,
nus Martyr, Irenaus, Tertullianus, Hierony,,
mus y Augustinus wysředuge, hned po křo,,
stolškem čaju v prvotiny Ckřevj zachovan
byl. 1) na památku hořkého a bolestného vbi,,
žování a smrti pana Jezisse. 2) na dořvěd,,
čení vojry své křestanské v vřizovaného kř,
sta. A tento običeg tím a ne ginym způsobem
D Luther v svém Katechysmu schvaluge.

2. Od kapezenú púverčívě porřevorneny, křej
1. zeronitřymu vedle običege včinenému zehna
ny

ny, zvláštny moc posvěcenj púverčívě pripisugi.

2. ba některau zvláštny částku naboženstvy a po,
cty Bozj z něho činj. Besto ne stje křizovanj
zeronitřny, ale stje vojru vřizovaného křysta B.
očistěni a posvěcenj bývame. v deut. 10. 15. 9.
1. korynt. 6. v. 11.

B) Na kolena kleknauti. Tento običeg gest,

1. Na svobodě zanechanj; proto y swaj hreděy fo,,
gice Luk. 18. v. 13. hreděy klejce se modlili i kn. křal.
8. v. 54. 55. Best rořpal při tom talé

2. Starodarnj. Nebo v starém žalone, Djalomaun
i kn. křal 8. 54. Danyel kap. 6. 10. v novém pak, stec
naměřynka Mat. 17. 14. malomocny Mark. 1. 40.
Petr Luk. 5. 8. Dštěpan, deut. 10. 7. 60 ba y sam křy,,
stus Pan. y Ceg na kolena, modli se. Luk. 22. 41.

3. Chwal a) vřitěcnj. Nebo stje to dořvěd,,
čugeme. a) vřitěcnj. Nebo stje to dořvěd,,
žadoř Dan. 6. 10. 3) naboženst Efej. 3. 14. 4) pod,,
danost. Izai. 45. 23. Filip. 2. 10.

Dem přináležj y ten Ckřevě křestanské običeg, že kdj,,
koli gmeno Jezis, zvlášte na myřte swatém, slyřime
na znamenj křovory a poddanosti, kolena sklonugeme
a tak geg za pana svěgo wznarvame.

4. Od kapezenú za potřebny, a
5. Od kalvinj za púverčívě a modlařřky nepravě
wghlařeny.

I. Co mají řřati?

a) Myřto předmluvy: Ne gmeno Otce y Dvna, y
Ducha dvatého, Amen. k Kolos. 3. v. 17.

na,,
124.

27
15
29

vložuge, že mají dítly v cvojenj a v napomynanj
páne vychovávati Efej. 6. 4. co se děje:

a) Slova Božjho čeláde předládánj, v 5. kn.
Moz. 6. v. 6. 7. Příkladem Abrahama v 1. kn.
Moz. 18. v. 19.

β) Modlenj. Příkladem křysta Pana, Math. 6. v. 9.
Jana křitele Luk. 11. v. 1. Co se má dít, ra,
no y wecer. v 5. kn. Moz. 6. v. 7.

b) Dítly mají před modlenj rannjím neb večernjím,

a) křjzem dvatým se zěhnati. Tento ob,
čeg se děje dvojm způsobem:

Předně, na čele, břjchu, ramenách a vřech,
a tím způsobem kapeženy se zěhnají, řka,
gje při tom: We gmeně Božja Otce, y D^{na},
na y Duchu dwa^{te} z n^{en}.

Potom, děje se z: a) p^ř přídánjím
těch slov: We gmeně a Otce zc.

Beť pak tento običeg zěhnanj se křjzem dvatým,
1. Starodavnj. Nebo gabo Basilius M. Justi,
nus Martyr, Irenaus, Tertullianus, Hierony,
mus y Augustinus vysvěduge, hned po křo,
stolřem čaju v prvotnj Ckřevj zachovan
byl. 1) na památku hořkého a bolestného vřj,
zovanj a smrti pána Bějisse. 2) na dořvěd,
čenj wry své křevanře v vřizovaného k^ř
sta. A tento običeg tím a ne jinym způsobem
D Luther v svém Katechysmu schvaluge.

2. Od kapeženců puvěřivě poskřovneny, křj
1. zevnitřnjmu vedle običege včinenemu zěhna
nj

ny, zvlářtnj moc posvěcenj puvěřivě připisugi.
2. ba některaj zvlářtnj částku naboženřnj a po,
cty Božj z něho činj. Beťto ne řže křizovanj
zevnitřnj, ale řže wry vřizovaného křysta B.
čářtění a posvěcenj byřvame. v skut. kř. 15. 9.
1. korynt. 6. v. 11.

β) Na kolena kleknauti. Tento običeg g^{est},
1. Na svobodě zanechanj; proto y swatj hnedj řo,
gje Luk. 18. v. 13. hnedj klečce se modlili 1 kn. křal.
8. v. 54. 55. Beť rořpal při tom tale

2. Starodavnj. Nebo v Starém Zálone, Salomauu
1 kn. křal 8. 54. Danyel řap. 6. 10. v novem pak, otc
naměřčnjka Mat. 17. 14. málomocnj Mark. 1. 40.
řer Luk. 5. 8. Dřevan, skut. kř. 7. 60 ba y řam křy,
řtus řan. ř. řeg na kolena, modlil ř. Luk. 22. 41.

3. Čřmal a) vřizovnj. Nebo řže to dořvěd,
čugeme ř. řassj řoloru Luk. 5. 8. 2) řonřženau
žadoř Dan. 6. 10. 3) nabožnosť Efej. 3. 14. 4) řod,
danost. řzai 45. 23. řitř. 2. 10.

Dem přináleřj y ten Ckřevě křevanřkě običeg, že řdy,
řoli gmeno Bějše, zvlářte na myřte řvatěm, řyřřime
na znamerj řolory a poddanořti, kolena řlonugeme
a tař geg za řana řvřego wřznarvame.

4. Od kapeženců za potřebnj, a
5. Od řalrojnů za puvěřivě a modlařřky neřprávě
wřglašeny.

I. Co mají řřkati?

a) Myřto předmluvy: We gmeno Otce y D^{na}, y
Duchu dwařteřgo, řmen. ř koloř. 3. v. 17.

na,
124.

27
15
29

Tauto předměrou vložugeme, že 1) na rozkaz, 2) v roji 3) k jeho sláve, a 4) v moci jeho přebení milostivého, naše modlení vykonávati chceme ba 5) tázebně žádáme aby nás Bůh v Trojici jediný milostivě vyslyšeti ráčil, proto nemyslíme Das walt Gott der Vater ꝛ.

B. Mjsto modliteb každodenných,

1. Dnesený kř. aneb Myru obecnau křesťanů, v kterémžto modlitebně, nejen roji své správnost a vřimnost, ale také stalost anobř grunt vyssyšený svých modliteb sobě předstarruge, podle řeči křista bezjise: Začyštetoli modlece je prosili werte je vezmete a stanet se vám. v Mark. 11. v. 24. Proto v na dnemě Toletan, skim III. Leta páně 545. ^{ana} ~~to~~ bylo, aby to, to dnesený, v den nedelný, ^{ssch} ~~ssch~~ Cyrěvých říkano bylo.

2. Modlitbu páně, která nad jiné vspechy modlitby v prvotiny Cyrěvi odevspsch vážená byla, nejen proto 1) že od nevybornegšijho mistra páně B. gest předepsana Mat. 6. v. 9-3. ale také 2) že summu celého Evangelium, jako Tertullianus říše, v sobě obsahuge. Odtud Augustynus a jiné otcové, nazývají Modlitbu páně, modlitbou každodenní, proto že starobíli otcové každo denně nelolilrate jí říkali, za to magie, že nej přigemnegšij gest Bogu otcu modlitba, kteráu dyn jeho, který pravda gest, nám říkati poručil. Ba

a) Od povolavajících

a) aby od modliteb svatých talové dylo zájna, li. Exemp. Cynsus. Luc. 6. 11. Cyrěv kř. Tit. 1. 24. Rozkaz Bůh Mat. 9. 38.

b) jednomyšlně talové osoby volili. Act. 1.

c) hlasy dobrovolně dávali Act. 14. 23.

d) jedine slávu Bůh a žrůt cyřevě před oči má měli

B) Od povolanych.

1) aby byli způsobny k věcnj 1 Tim. 3. 2. To

řal vyhledava a) aby slovo pravdy rozdeloval 2 Tim. 2. 2.

a) dostatečnost ve vyvovovany. Tit. 1. v. 9. 2 Tim. 2. 15.

B) v přemahání těch genj nepravre vj. ib.

2) bez vřonu v obcování 1 Tim. 3. 9.

Čehož magj byti sředlové

a) domianj

B) vyřy 1 Tim. 3. 7.

3) žlussenj 1 Tim. 3. 10. 2 Tim. 2. 2. 1 Tim. 5. 22.

4) oesotny. ^{huic onvntur} ^{Novitius} 1 Tim. 3. v. 6. Gempl. Damuel 1 Sam. 3. 10. Jze. ias cap. 6. 8. Krostole Mat. 4. řa. nel Act. 9.

2. Vřadu vykonávány, a tu v edeti slusij

a) Vřem vlastně vřad kazatelšj záleji.

1. Vřistem slova Bůhijho křazany. Marc. 16. 16. 2 Tim. 4. 2.

2. Vř poradnem vřebnych svatostj při službovanj. Mat. 28. v. 19. 20. Luc. 22. 19. 1 Cor. 11. 23.

sem smeruge kře XIV. Augst. Vřznánj.

Krom tohoto dřevho kř gęies vřadu galozto nej, přednegšijch

Prédnejsich audiú Cyrkvě přináležej:

I. Kázání Cirkvi zachovávaný, ku kterému přináležej

a) Mocí křesťanů vjímaný Mat. 16. 19.
et 18. 18, Ioh. 20. 23.

β) Řádu Cirkvi zachovávaný 1 Cor 14. 40.

II. Chudých a nemocných opatrovaný a tu považiti sluší nejprve

2) Co se zde řiže nemocné chudé rozumij?

1. Domácí rojv. Sal. 6. 10.
2. Vdovy a sirotky 2 Reg. 4. 1. Iac. 1. 27.
3. Ženy 2 Reg. 4. v. 38. sequ.
4. vygnaný, 1 Tim. 3. v. 2. 2 Tim 1. 8.

b) Bať se opatrovati magj?

- 1) podle možnosti se sedružit 1 Tim. 3. 2. Bafil
- 2) jiným se recommendace Sal. 2. 10.
- 3) dohledajce Rom. 15, 25. 28. Act. 6. v. 1. 23 se

Při nemocných magj kázatelé

1. často se nacházeti Mat. 25. 36.
2. v duchu tichosti se napravovati Sal. 6.
3. potěšovati Ezech. 33. 23 sequ. Ex. I. Saia 35. 1.

III. Za poslouchání modlení. pro rozkaz Boží 1 Tim

Leu. 16, 34 pro příklad křesťana Ioh. 17. v. 20 Mo

jiše Ex. 32. 11. Pavla Ioh. 1. 15.

Summa má být příkladem jiných, 1 Tim 4.

β) Bať tento řád má být vykonávaný? Tit. 1.

1. křivě a věrně 1 Cor 4. 2. Luc. 12. 42. Pří

klad Pavla Act. 20. v. 20. 31. 1 Thej. 2. 1.

2. Zpělivě Mat. 10. 16. Příklad Pavel 2 Cor 11. 2

3. Stale 2 Tim 4. 7. 6. Vdatně 1 Tim 6. v. 13

4. Opatrne Tit. 1. 8. 5) Přine Tit. 1. 13. et a

7) Bedlivě 1 Tim 3. 2. 2 Tim 4. 5. 1 Tim 4. 1

γ) Co má pohlíati kázatelé k jejich řádu?

1. Rozkaz Boží Mat. 28. 19. Mar. 16. 16. Luc. 22. 2 Tim 4. 2.

2. Příklady křesťana 1. 40 v. 8. Pavla 1 Cor 11, 1

3. Slib Boží Mat. 28. 21. 1 Tim 3. 13.

4. Pohružka 1 Cor 9. 16. Beda. 7. Ex. Ionaš. cap. 1. 1.

δ. 7. Strany života magj býti kázatele a učitele

a. Múbec

Bez vřony 1 Tim 3. 2. et 4. 12. 1. 50. 16. Rom. 2. 21.

b. Zvláste

a) Strany své osoby, magj se napraviti

1) Opilství 1 Tim 3. 3. Luc. 10. 8.

2) bití i rukou v gájení. Nebo obě to
slověky řeče p dýchání znamena.

3) mýleho zpyt, aneb gádlonání i b.

4) svař v. 3. 2 Tim 2, 24. Ex. Pauly 1 Cor. 9. 12

5) lašomství i b.

6) hněvu. Tit. 1. 7.

7) strachivosti i b. 8) Bábkyš bafny. 1 Tim 4. 7.

Magj pak následovati múbec křesťana dobrého skutku Tit. 2. 7.

1. Osvatosti Tit. 1. 9.

2. Pobožnosti 1 Tim. 4. 7.

3. Spravedlnosti 1 Tim 6. 11. Tit. 1. 8.

4. Pro domluvnosti 1 Tim. 2. 7.

5. Zpělivosti 2 Tim. 2, 24. et 4. 5.

6. Mírnosti 1 Tim 3. 3.

7. Strachivosti

8. Zpělivosti Tit. 1. 8. confer 1 Tim 3. 2. et 8.

9. Múžnosti 1 Tim 3. 2. Tit. 2. 1.

0. ~~Křivosti 1 Tim 3. 2. 2 Tim. 2, 24. Tit. 1. 8.~~

11. ~~11. Zornavštnj dobrieh milovnicy Tit. 1. 8.~~
10. Dobře do vědomí. 1 Tim. 1, 19 et 1 Tim. 3, 9.
Kde to mají činit?
1. Zgeru 1 Tim. 4. 12. Tit. 2. 7.
2. horlivě 1 Tit. 2, 14.
3. Kde 2 Tim 4. v. 7.

β) Strany omáček mají mít

1. Manželky
Podane 1 Tim. 3. 4.
Kotivé 1 Tim. 3. 11.
Stomé ib.
Vine ib. ve rosen
Militivé ib.
2. Dítka mají držet
V oddanosti 1 Tim
V křivosti ib.

- Co věřit, rožau.
1) Věc čtení a naponunani Eph. 6. 4.
2. Džje své trestání. Příklad Eli 1 Sam 2. 12.
γ) Strany poslušaciu mají být
Přet: 1 Tim. 3. 2. 2 Tim. 2. v. 24. Tit. 1. 8.
Dobrieh milovnicy Tit. 1. 8.
Zleho zornavštnj se varujicy
δ. 7. Pozorně povinnosti kazatelů, wizme
tež geč odplatu, a ta geč geonal
α) sná a sice předně
2) Vnitřní a duchovní, totižto:

y na obecných dnech, gažto Berundenflem
ololo leta řané 500. nariženo bylo, aby každodenně
ně při rannym y večernym modleny Modlitba řá-
ně od kněze zgeru nělaná byla. To také y na Tole-
tanflem IV. ololo leta řané 630. y na Constantino-
poltanflem VI. Dněme ololo L. ř. 680. potvrženo
bylo, žežto Canone VII. rosem od neymenššho až
do největššho se porauj, aby Modlitbu řané a
dnešeny žj. se včeli, ponemadž na těch dvoau část,
čech celý grune rjry křestanské geč založeny, a kdo,
by těch dvoau částel z paměti nezna, a celým řo-
cem neveril, a při modlitbách častěji neopáloval,
je ten ani opravdovym křestanem býti nemůže.
Wiz o tom staro. žki Cyrlewny, D. Quentecia
w řaz. IV. rož. ř. na řance 474. a nasledujicy.
3. Modlitbu od D. M. L. předepsanau, která obfa-
huce w sobě summu rošech modliteb od 8. parola
w 1 Tymot. 2. v. 1. předepsaných. Nebo předstaruge
a) Džku činěny. Delugi tobě můg stce nebesky. 4.
a tu porožiti potreby. α) komu máme džky činiti?
Bohu stcy. řez. 5. 20. řiřl. Parola řilip. 1. 3.
β) Džke řožo? řez. ř. křofa. řolos. 3. 17. gažto pro-
řřednyla Jan. 14. v. 6. γ) Žac? 1) Ža oddaleny řle-
go. Wz wyřlad VII. prošy. 2) Ža žačorany řobrem.
řalm. 121. v. 4. s. 6. 7. 8. δ) grunt těchto dobrodi-
ny geč milofrdenstrij Božj. řalm. 103. v. 17.
řrořbu. V prošy m tebe 4c. A tu prošy α) řano.
1.) Ža odvráćenj ř. řiřču, ne aby nebyl, ale aby nad
námi

nami nezanovál. Lym. 6. v. 12. sequ. 3) polut
 vsseliých. 2) Za darování ducha 8. Zalm 51. 12. it. 143. 10.
 3) Wečer. 1) Za odpuštění hříchů Zalm. 32. 6. kte,,
 re nepravé páchané bývag. 1 Jan. 3. 4. 2)
 za stráž noční. Zalm 3. v. 4. 6. kterau z milosti gim
 prozage. Zalm. 103. v. 17.
 C) Poraučení v ruce Boží. a) Bebe Zalm. 17. 8. 3) Zela
 svého v duše své Zalm. 31. 6. 4) vssého Job. 1. v.
 5. 10. 5) bližnjch 1 Lym. 2. v. 1. # Neboť ga sebe 7.
 d) Žádost stráž Angelů. Trüg Svatoj Angel. 20.
 Zemi slovoj neobrácy me modlitbu k Angelů, ať stro,
 riedi Angelů, který ge k službe posla tem kter magj
 dedičně oddžeti spasenj. Žid. 1. 14.
 3) daliz geden toliko Angel nám gest přítomen? Ba
 mnozj, gačo Jakobovi 1 kn. 32. 2. Elizeovi
 2 knal. 6. 16. 17. Lazarovi. Luk. 16. Zalm. 34.
 Proti komu nás zastavagj? Proti blum gichžto
 množstvj menjym vllady činy. Luk. 11. 26. 1 kn. 5. 8.
 Gačo dabel k lidem dořava pravro? Kdžj gřau bez,
 pečnj, a v duchovnjch necech nebanlivj. Luk. 11. 24.
 aneb nervejcy a bezbožnj. Efez. 2. 2.
 e) Zpečtenj celé modlitby gest slovjčko ztmen.
 Co to slovo znamena? Pravdu aneb gřtotu. A
 tím a) vyruřau o vssyřeny modlitb vperou
 geme. 3) aby se žádost naše naplnila profome
 kn. Mozz. 5. 22.
 III. Co magj po Modlitbach činiti?
 a) Kano. Magj se k své práci oddati 1 kn.
 4. 11. Gač? 1) ochotne 1 kn. Mozz. 3. 19. 2) verno
 Efez. 6. v. 6. 7. 3) stále
 3) Wečer. Magj se na odpočinuh oddati. 3a

II. Přidavek obsahuge Modlitby před stolem y po stole.

Pro kterýchžto vlaguge D Luther
 1. kdo se má modliti? Otcové čelednj 8 djetlami
 a s čeladku. 5 kn. Mozz. 8. 10. a kap. 6. 7.
 2. kdy se to má diti?
 I. Před stolem 1. Lym. 4. 5. Přjll. Křysta Pána
 v Jana 6. 11. Luk. 24. 30. a tu dáme pozor;
 a) Na posunkj, gačové gřau
 1. Kulu složenj. Kulu složenjm dospědžeme
 a) že sme gřjřni, a daru Božjch nehodnj Mat 22. 13.
 3) že sme zbracy a daru Božjch potřebnj.
 Dem přinálej rukú pozdrivženy, o čem máme
 a) rozkaz. 1 kn. 2. 5. Příklady. Mozzjše 2 k m.
 17. 12. Davida Zalm. 28. 22. it. Zalm. 44. 21.
 Zalm. 141. 2. Šalomauna 1 kn. knal. 8. 54. Eždraj se
 kap. 9. 5. Machabegskjch Pannen 2 Mach. 3. 20.
 Křysta Pána Luk. 24. 50.
 Proč? 1) Otarsdarovj Otcové pravj že tím sobě
 Křysta P. na tržj roztaženého v pamet vrodjme,
 v gchžto zasluž modlitby naše vssyřane
 bývag. 2) Dospědžeme svau důvornost
 k Bohu, od něhož 1 gury každé dany dobré po,
 čagj. Jak. 1. 17. Zalm 121. 1. 2.
 Dem přinálej rukú vmývání, které má původ
 od židovského očistování, k čemu slaužilo v stan,
 tu vmývalo medení 2 kn. Mozz. 30. 17. a v čvá,
 me Šalomaunově moře medenné 1 kn. knal. 7. 23.

Ten običej zachovávali v ro prvotiny Cyrila
křesťané ze židovstva vzaty, a chtějí na to
tahnouti vyřčený S. Pavla 1. Tym. 2. 8. Besto
toto místo o nevinosti srdce, gíto vmorvaný
rukú znamením bylo, jni. Papeženy ai ruky
nevymoravaj, ale rosal se krox, kox do chrámu
vojiti aneb modlit se magj, a tomato kroxený
zvlastný moc k posrecený, a dábla odehnány při
zřij. Ale rosal stje to: 1) Moc zasluhy krox,
stové 1 Joh. 1. 7. 2) a křtu S. zapřij, 3) ba v
Pohaným a židům v tom se rovnaj.

Dem přináležej Sij pozdravený rozburu. Tento
običej zachovával David Sal. 121. 1. it. 123. 1.
křesťan Pan. Mat. 14. 19. Jan. 17. 1. Best pal zna,
meným 1) taužený po nebeských mezech. Kol. 3. v. 1. 2.
2) důvěrnosti naproti Panu Bogu Sal. 123. v. 1. 2.
3) očelavány pomocy z nebě. Eul. 21. 28. Bi,
ny modlili se oci magice do zeme obrácení galo
Publikan Eul 18. v. 13. a tím dořvěditi chtel
a) svou poloru b) stud pro stáchaní hříchů.

2. Před stolem stánj. Tento običej modlený byl
chovávan v Starém žalone, co z příkladu Anný
1 Sam. 1. 26. Salomauna 1 kral 3. 15. Židů, Nebem.
9. v. 2. 3. 5. poznáváme. V Novém žalone křesťan
f. to potrvuje Marl. 11. 25. Příklad Publikan Eul. 18. 13.
To se dalo. 1) na dořvědění stálosti v rojře 1 kor. 16. 13.
2) poslušné ochotnosti. Dan. 7. 10. 3 gen. 7. 9. Dan. 1. 4.
3) důvěrné pilnosti a nábožnosti.
3) Darné modlený podle vyřčený S. Pavla 1 Tym. 2. 8.

ma v sobě obsahovati;

1. Slovo Boží. To D M L. bere je Salmu Da,
vidomých; Modlitby pal krom Modlitby Páně
dvě se nam tu předstarují, glau pal k zachováni

1. Před stolem máme se probuzovati

2. Slovem Božím. Oči roseho tvorou 21.

Ta slova vzata glau je Sal. 145. v. 15. 16. a obla,
hugi v sobě gítotu Božího opatromány při rosem
stvoření a tím se ma modlitebně vgístiti je v
geho Duh živiti a opatřiti chce. Z tu stěti
luffi: kdo dárá? Bůh. komu? rosemu stvoření
čtere k němu oči svých obrácj. Kdy? v čas přigo,
dný. Bač mnoho? Štedře. čterak? podle dobroty,
bezni vůle své.

Mohaj rosal v gine věci Pisma S. před sto,
lem křané byti, zvlaste Mat. 4. 4. Eul. 21. 34
1 Tym. 4. v. 4. 5. v gine tem podobné.

b) Modlitba Páně má křaná byti, pro přjiny
z rochu oznámené; zvlaste pal ze tu za očleba
rojdejšího negen dány ale v požehnaný žada,
me.

c) Modlitba D Lutjera: Bože Otče náš nebeský
vklazuje nám: 1) komu se modliti máme?
Bogu Otcy nebeskému, vedle naučení křesťa
Pána Mat. 6. 9. 2) Zač? Za požehnaný a)
nás Epez. 1. 3. b) potrmu, aby se nám neobrá,
til v glořčenstoj. 3 kn. Mojz. 26. 26. 3) Džje křogo?
křesťa B. Pána našeho Kol. 3. 17. Amen. Jan. 16. 23.

II. Po stole zachovati slusj,

a) Posunky onnym podobne

b) Slovo Bozi probuzujicy, medle rozlazu Bozeho 5. kn. Mozj 8. 10.

To bere D. Luther, ze Salmu 136. v. 1. 25. Chval, te Pana - - pobrm roselikemu telu. a ze Salm. 147. v. 9-11. kteroz darva horvadum 4c.

A tim pobizy rospech k oslavovanj Bozi a) Dobrotu, Salm. 136. 1. b) milosrdenstrij geho. ib. které do sreduce opatrowanijm 1) obecnym v. 25. 2) zvláštijnim a) Ptactwa Salm 147. 9. b) horvad ib. c) lidj rospech v. 10. rosal ne sjeze gegich moc. v. 10. Kunst a pracy niz Salm. 127. 2. d) neyprédneji wnejcych. v. 11. k rycch rypj, sjeze a) ze se ho bozi v. 11. niz zobiasse 4. 22. b) w milosrdenstrij geho daufagj. ib. Salm. 145. 19

To to napomenutj slauj 1) o opatrowanij Bozim nepochybivali. 2) na swau pracy a opatrnost se nespolehali, ale 3) w Boha dauffaj

2) Modlitbu Pane w kterejto negen za rospech potrebne weny zadame, ale ta geho strany mocy a dobroty w zamj oslawugeme. 6. 13

3) W Modlitbe D. Luthera: Detugeme ta předklada se nám porvinnost nasse strany djeu činerj a tu vedeti máme

a) Komu máme dílovati? Bohu Stcy nebeskemu

b) Dže logo? Dže Bezisse křysta Pana nasseho

c) Zač? Za rospech dary a dobrodinj geho. Sal. 103. 2.

To rospe zamjra D. Pavel k Efez. 5. 20. Diky činice rodyky ze rospeho we gmínu Pana nasseho Djeu křysta Bohu a Stcy. Wiz k Kolos. 3. 17.

d) Proc? a) Ze žiro gest, 3gen. 8. Jana. 1. 18. w Eym.

6. v. 16. b) Dan. 2. 44. 47. Mat. 22. 2. Eut. 1. 33.

ze kraluge wecne. Hmen.

Nota. Po gidle mohau řeči pisma Dvoateho y nasledugy se přizogiti: Jan. 6. 12. Žid. 13. 16. Dyrach 18. 26. 27. Salm. 103. celj.

III. Přidavek obsahuge

T A B U L A D O M O R N Í .

Tabule Domornj se nazjwa ne proto, že by gen do, morvnmu staru regule tu předep ne bylo, ale zmla, ste z té přjiny, že doma stcorve celeonj své dity a ladku hnd z mladi wyčowati magj, aby o rospech wnych prave smysleti, a ze w potvrdosti niti se wli.

2. A poněwadž roselni lidé na tři neyhlawnegj ary, totjto: Staru Cyrlewnj, Politiky aneb Panjy Domácj se rozdélugj, w této Domornj tabuli w n gegich porvinnosti, sjeze giste řeči pisma D. se před, rugj.

3. Ktoli pal Staru domácj gest neystarj, Poli, ky před lidmi neystarogj, ale rosal před Bohem rlewnj gest neyrozumnegj, a Protož y w nassem sežymu D. Luther neyprvé Staru Cyrlewnjmu gegich

gegiých povinnosti předpisuje.

§. 4. Do staru Cyrleovho vlastne sice jen sami ka-
zatelé a učitelé přináležejí; ale rovněž poněvadž oni
posluchačů rovněž, a na ně se obhlédají, tedy po vy-
řazení kazatelských a učitelských povinností v poslu-
cháčům gítě regule se tudy předkládají.

§. 5. Toto pak povinnosti jednat na soby jednat
na vřad se vztahují.

§. 6. Při vřadu považiti potřebí,

A) Do tohože vřadu vřtaupený anebo pořádné
Božské povolání, které se vřkonává

I. Od samého Boha. které činí anebo

a) sám, příklady Mojžiš Exod. 3. v. 4. Izaiáš
Cap. 1. 1. Jan. Luc. 3. v. 2. Apostole Mat. 10. 1.

Panel Gal. 1. anebo

b) Otče prostředníka. Ex. 17. 9. Aton sice Mojžiš
Exod 4. 14. Elizeus sice Eliáš z 2. Kr. 19.
Matie Act. 1. 2.

Zakoneho povolání znaly gřau:

- 1) zvláštní dar ducha svatého
- 2) časem též v zázračí činení.
- 3) neomilné ocení z Petr. 1. vlt.

A takové povolání

1. V poslední čas nemá se očelovat
2. A který se jim chlaubí mezi falš-
tely přináležejí z 1. Thes. 2. 9. 6. 13

II. Od lidí sice Cyrleov, které také gřau

lání Božské Act. 20. 28. promeny
Tit 1. 5. Při kterémžto vřhledání